

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۹ دسمبر ۲۰۱۸

صلح با طالب و یا تسلیمی بدون قید و شرط امریکا به پاکستان

سه شنبه- ۲۷ قوس ۱۳۹۷ - کابل: هرگاه امروز به رسانه های داخلی توجه نموده باشید، بیشتر آنها قسمت اعظم از برنامه های شان را به دومین روز کنفرانس چهار جانبه "ابوظبی" بین طالب، امارات متحده عربی، عربستان سعودی و پاکستان اختصاص داده بودند. با در نظر داشت این که در خارج از سالون کنفرانس، نماینده خاص وزارت خارجه امریکا در امر صلح یعنی "خلیلزاد" و هیأت صلحی که از جانب دولت دست نشانده به ریاست "رحیمی" رئیس دفتر و چشم و گوش "غنی احمدزی" در "ابوظبی" حضور داشتند، هرگاه طالب موافقت می نمود تا به اساس فشارهای مستقیم امارات، عربستان سعودی و امریکا، با دولت دست نشانده مذاکره نماید، می شد گفت "ترمپ" قادر شده گره کور گذشتگانش را بکشاید، مگر مقاومت طالب علی رغم آن فشار و طرح یکی از پیش شرط هایش جهت پذیرش آتش بس ۶ ماهه، به مثابه ملیبی خواهد بود که از دیک پلو کاخ سفید بیرون خواهد آمد. چنانچه:

طالب ضمن طرح پیش شرطهای عدیده و ضمن نفی مطلق صحبت و مذاکره با دولت دست نشانده، برای پذیرش آتش بس ۶ ماهه، پیشنهاد ایجاد یک حکومت موقت به وسیله امریکا و گماشتن فردی در رأس آن که مورد تأیید طالب نیز باشد، رسماً و علناً اعلام داشت:

۱- حاکمیت طالب در افغانستان، مشروع و قانونی بوده که با زور سلاح و با تجاوز آشکار و علنی از قدرت برکنار و به جایش یک حاکمیت دست نشانده گمارده شده است.

۲- از همین رو نه تنها حاضر نیست با حاکمیت دست نشانده مذاکره نماید، بلکه آنها را مطلقاً به رسمیت نشناخته، موجودیتش را خلاف قانون، غیر مشروع و یکی از عوامل جنگ می داند.

۳- ایجاد یک حکومت موقت، آنهم زیر رهبری فردی که مورد تأیید طالب نیز باشد، بدان معناست که قانون اساسی دست ساخت استعمار و تمام مناسباتی که متکی به آن قانون به وجود آمده همه منتفی و از پایه و اساس مورد قبول طالب نیست.

۴- گماشتن فردی در رأس اداره موقت، آنهم شخصی که مورد تأیید طالب باشد یعنی برای امریکائی ها تف خود را مجدداً بسپارند. یعنی نفی تمام بازی های دموکراتیک جاری در افغانستان که از جانب اشغالگران به اجراء درآمده است.

هموطنان گرامی!

ابعاد دیگر این کنفرانس از تجمع سه کشور "عربستان، امارات و پاکستان" گرفته تا طالب، امریکا و دولت دست نشانده و مخالفت های داخلی علیه هیأت اعزامی از جانب "غنی احمدزی" و سایر پیش شرطهای طالب باشد سرچایش، فکر می کنم تنها حل همین موضوع می تواند روند و دورنمای رسیدن صلح با طالب را مشخص باشد.

صلحی که در واقعیت امر صلح نه، بلکه تسلیمی امریکا به طالب و پاکستان است. دلیل چنین ذلت پذیری گذشته از دست بالای طالب و حامیانش، عدم نقش مردم افغانستان در این روند است. طالب می داند که حاکمیت دوسره دو نوکر استعمار و مجموع "باندارگ" چنان کارد را به استخوان مردم رسانیده اند، که در سراسر افغانستان کمتر کسی پیدا می شود تا از این حاکمیت دست نشانده، فاسد و فاشیست دفاع نماید، از همین رو نخستین خواستش را اضمحلال و نابودی این حاکمیت گذاشته است.

هموطنان گرامی!

این وطن از ماست، این من و تویی نوعی بوده و هستیم که قربانی داده ایم، "غنی" و دارودسته اش کسانی اند که هیچ تعلق به این وطن ندارند آنها از دهه ها بدین سو تمام علایق شان را با وطن قطع نموده اند، مطمئن باش آنها به دستور بادران شان، کشور و سرنوشت من و تو و فرزندان ما را به دست طالب یعنی پاکستان و ارتجاع عرب می سپارند و خود با پول دزدی کرده، مجدداً به آغوش بادران شان خواهند رفت. اگر نمی خواهید باز سروکار زن و دختر ما با شلاق و "دره محمدی" ببینند و اگر نمی خواهید در خاک خود ما از جانب بیگانگان مورد بازخواست و اهانت قرار بگیریم بیائید، رزم خویش را مشترکاً علیه دولت دست نشانده که پل رسیدن طالب به قدرت شده است، حدت ببخشیم.

سرکها ما را می طلبند!